

Den anti-hvide kulturrevolution i USA bygger på en løgn

Af Asger Aamund, 10 juli 2020

Nu har krænkelssparate politikere, medier og aktivister udstyret sig med en forstærker, der hedder systemisk racisme, som naturligvis er meget værre end den almindelige racisme. Men begrebet er uklart.

I de gode gamle dage, hvor der stadig var anstændighed og gensidig respekt blandt mennesker, var racist en betegnelse for en person, der ønskede at fratage etniske minoriteter rettigheder og privilegier, som andre borgere havde. Retten til liv og ejendom, retten til at ytre sig og færdes frit, retten til uddannelse og beskæftigelse.

Sådan er det ikke mere.

Racist er en betegnelse, som vi i dag hæfter på personer, vi er uenige med. Det er jo også en effektiv måde at lukke ned for enhver diskussion. Er man stemplet som racist, er ikke blot ens argumenter fejlet af bordet. Det er man også selv. I det moderne samfund har en postuleret racist ikke lov til at ytre sig, men sendes i intellektuel landsforvisning. Udvist af det debatterende Danmark for bestandig.

Men ikke nok med det. Nu har krænkelssparate politikere, medier og aktivister udstyret sig med en forstærker, der hedder systemisk racisme, som naturligvis er meget værre end den almindelige racisme. Begrebet er uklart, men betegnelsen smager af et altomfattende undertrykkelsesapparat rettet mod alle andre end kridhvide mennesker. Vi må forestille os et samfund, hvor hvide herskere har igangsat en systematisk proces med det mål, at ikke-hvide domineres og undertrykkes, hvor det er muligt. Når denne systematiske undertrykkelsesproces som dødbringende metastaser er trængt ud i samfundets yderste kroge, oplever vi systemikkens endelige triumf: Den systemiske racisme, der er slutproduktet, hvor den hvide mands tyranni er fuldbragt.

Den systemiske racismes fædreland er USA, hvor opinionsundersøgelser viser, at Black Lives Matter (BLM) nu er mere populær end præsident Trump, Joe Biden, Kongressen og Forsvaret. Også globalt er BLM den altdominerende højtaler for anklagerne om systemisk racisme, så det kunne være interessant at se, om påstanden holder vand. Hvis vi først vurderer den lovgivende magt føderalt og i delstaterne, er der ikke rigtig noget at komme efter. Den sidste del af det forrige århundrede og frem til i dag har været præget af politiske reformer, så der i hele USA ikke kan opdrives en lov, forordning eller bestemmelse, der stiller den sorte mand ringere end den hvide. Der er total lighed for loven, og enhver snak om systemisk racisme i amerikansk lovgivning er vrøvl.

Går vi videre til den dømmende magt, er det også svært at finde en dominerende racistisk domspraksis. Der findes ikke tilgængelige undersøgelser, som omfatter hele det amerikanske retssystem, men vi har en god regional analyse fra Cook County i staten Illinois rapporteret i tidsskriftet IPA. Undersøgelsen, der blev ledet af et forskerhold fra Harvard Universitetet, omfattede 34.000 domme afsagt af 70 dommere af forskellig etnicitet. Analysen viste, at man ikke kunne påvise en omfattende racistisk domspraksis, men der var dog observeret diskriminerende domspraksis hos visse dommere, der dømte sorte amerikanere strengere end hvide. Fraværet af systemisk racisme i den dømmende magt støttes også af sociologen William Wilbanks i bogen »Myten om et racistisk retssystem«. Han konkluderer, at ubalancer i retsvæsenet kommer af social

deroute og tidligere synderegistre hos de tiltalte. 25 pct. af alle sorte amerikanere lever under fattigdomsgrænsen.

Inden for den udøvende magt, altså politiet, er det absurd at postulere systemisk racisme, da omkring halvdelen af styrken i de traditionelle balladeområder som Los Angeles, Chicago og New York består af »People of Color«, altså afroamerikanere, latinoer eller asiater. Der er helt klart racistiske individer og grupperinger i det amerikanske politikorps, men at de ikke-hvide officerer massivt skulle vende sig mod deres egne, hænger jo ikke sammen. I New York er fængslingen af sorte, yngre borgere faldet med 50 pct. siden 2001, så noget går da den rigtige vej.

Fra 1976 til 2014 blev næsten 200.000 sorte amerikanere dræbt af andre sorte amerikanere. Hvor er BLM henne i den sag? Halvdelen af alle sorte kvinders ikke-planlagte graviditeter afsluttes med en provokeret abort, fordi 73 pct. af alle afroamerikanske familier består af mor og børn. Far er væk. Hvor er BLM? Ifølge Global Slavery Index holdes ni millioner sorte afrikanere som slaver. BLM? Samtidig med drabet på George Floyd myrdede islamiske militser i Nigeria 81 sorte kristne. Ikke et kvæk fra BLM, der ikke interesserer sig for sorte liv, men udelukkende for sorte lig, som kan levere breaking-overskrifter i medierne. Den amerikanske anti-hvide kulturrevolution er dobbeltmoralisk, hyklerisk og bygger på en løgn.